

WORKSHEET THỰC HÀNH

Khung ACTOR: đọc như diễn viên, không phải khán giả

Tóm tắt giải pháp · đi kèm bài Đọc như một diễn viên

Phần lớn người đọc xong rồi quên vì ngồi ngoài cuốn sách như khán giả. ACTOR là năm nước đi để bước vào trong và biến cuốn sách thành thay đổi thật. Một trang để dán bàn làm việc.

■ Năm nước đi ACTOR

A, Aim (đọc có chủ đích). Trước khi đọc, viết một câu "Tôi đọc cuốn này vì tôi cần _____", đi sẵn cái mình cần thay vì để sách tự quyết.

C, Compress (nén lại). Tri thức như cái cây, thấy thân cây (ý cốt lõi) và nhánh trước, rồi mới tới lá (ví dụ, trích dẫn). Đọc xong một phần, nói lại ý chính bằng một câu.

T, Test (phản biện). Đọc để tìm cái mình muốn bác bỏ, ghi bên lề hăng hơn khi bất đồng, và hỏi đoạn này có lỗi hổng thật hay chỉ chạm vào cái tôi của mình.

O, Own (biến thành của mình). Kể lại bằng lời của mình không nhìn sách, nối với một việc thật trong đời, và dạy lại cho ai đó. Chưa kể lại được thì chưa sở hữu.

R, Run (cho nó chạy). Trí và tay, một cuốn về giao tiếp phải đổi được một cuộc trò chuyện, biến ý thành một quyết định, một quy tắc, một checklist hoặc một thí nghiệm trong tuần.

■ AI nằm trong từng nước đi, không phải lối tắt

Bạn vẫn là diễn viên, AI chỉ là trợ thủ. AI giúp gọi tên nhiệm vụ trước khi đọc, kiểm xem mình hiểu sai chỗ nào, làm bạn đấu tập để phản biện, làm huấn luyện viên để bạn dạy lại, và làm bạn đồng hành biến chữ thành việc. Lợi thế thật là phán đoán, gu và góc nhìn riêng của bạn, thứ AI không có.

■ Một việc tuần này

Chọn cuốn sách đang đọc dở, viết một câu nhiệm vụ Aim cho nó, và một việc cụ thể bạn sẽ làm theo phần Run:

